

BURGEMEESTER JAN CLAESZ. LOO, BROUWER IN „HET SCHIP”, EIGENAAR VAN VELSEREND, ALS KOLONEL VAN DEN CLOVENIERS DOELEN. FRAGMENT VAN HET SCHUTTERSTUK VAN FRANS HALS, GESCHILDERD IN 1633. (FRANS HALS-MUSEUM NO. 126).

kwam Velsereud in het bezit van een patricische Amsterdamsche familie.

De nieuwe eigenares was Breghtje Hooft, weduwe van Harmen van de Poll, in leven secretaris der stad Amsterdam. Zij was de oudste dochter van den machtigen regent, Burgemeester Mr. Henrick Hooft *) en diens eerste vrouw Aeghje Hasselaer; zij heette naar hare grootmoeder van moederszijde, Brechtgen van Schoterbosch.

*) Burgemeester Henrick Hooft hertrouwde, drie jaar na den dood zijner eerste vrouw, op 27 Februari 1667, met Maria van Walenburgh, toen weduwe van... Mr Johan Overrijn van Schoterbosch, schepen van Haarlem, den

Haar man, de secretaris der stad Mr. Harmen van de Poll, was reeds op 5 Januari 1673 gestorven. Langen tijd is zij in het ongestoord bezit van de hofstede gebleven, want eerst in 1721 is zij overleden. Doch eerst op 9 April 1729 werd Velsereud uit den boedel van wijlen Mevrouw van de Poll, voor f. 6670.—, verkocht aan Mr. Elbert Graafland, oud-Schepen en Raad der stad Amsterdam. Deze hield van verandering wat zijn buitenverblijf betreft en hij maakte daarbij tegelijk goede zaken. Hij werd in 1716 eigenaar van de hofstede Saxenburgh onder Bloemendaal voor

meer genoemden pseudo-eigenaar van Velsereud. Hij meende daarmede een goed huwelijk te sluiten, maar in dubbel opzicht werd hij in die verwachting bedrogen. De bekende schepen Hans Bontemantel, die zich zoo graag vermeidt in dergelijke bijzonderheden, vertelt, dat haar

reeds bedaaide leeftijd nieuwen kinderzegen uitsloot en dat zij bovendien lang niet zooveel geld had als zij hem had voorgespiegeld. Vandaar groote ruzie in den huize Hooft, zoodat zij zelfs eens voor eenige weken naar haar ouders te Rotterdam vertrok. De Burgemeester hield die „onlusten” volstrekt niet geheim, maar vertelde er van, in de trekschuit, op den wagen en in vergaderingen. Zelfs zeide hij een grafschrift op haar te hebben gemaakt:

Ici gist une femme, ha qui est bien!

C'est pour son repos et pour le mien.

wat, volgens Bontemantel, aldus werd vertaald:

Hier ligt mijn vrouw, ha dat gaat wel!

'k Was haer een plaech, sij mijn een hel.

Toch had de Burgemeester wel iets door haar verworven, want na zijn tweede huwelijk mocht hij zich noemen: Heer van Oud-Carspel in Koedijk, Schoten en Schoterbosch.